

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617202666
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617202666.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Galla, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa N. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny F., dieťa matky: Z. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX, štátna občianka SR, právne zastúpená JUDr. Elenou Matulovou - advokátkou, so sídlom v Poltári, ul. Železničná 287/9 a otca: N. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. C., Z. XXX, prechodne bytom E., L., X. D.. XX.P.XX, štátny občan SR, zast. JUDr. Dana Ďalaková, advokátka, so sídlom Rimavská Sobota, Daxnerova 2, v konaní o určenie otcovstva a určenie výživného, o odvolaní matky maloletého a otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12Pc/6/2017 - 147 zo dňa 14. 12. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 12Pc/6/2017 - 147 zo dňa 14. 12. 2017 vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o výživnom vo výške 80,- Eur mesačne za obdobie od XX. XX. XXXX do 30. 11. 2017, o bežnom výživnom vo výške 50,- Eur mesačne, ako aj vo výroku, ktorým súd otcovi maloletého povolil zameškané výživné vo výške 2.284,28 Eur splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur, p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok vo výroku, ktorým súd otcovi N. S. uložil povinnosť nahradiť Slovenskej republike trovy konania vo výške 171,91 Eur v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e .

III. Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok Okresného súdu Lučenec n e d o t k n u t ý .

IV. Žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že N. S., nar. XX. XX. XXXX, je otcom maloletého N. K., nar. XX. XX. XXXX, zapísaného v knihe narodení Matričného úradu F., vo zväzku XXX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX, z matky Z. K., nar. XX. XX. XXXX, dcéry rodičov, matky Z. D. a otca F. D.. Osobitným výrokom maloletého N. K. súd zveril do osobnej starostlivosti matky Z. K. a otcovi N. S. uložil povinnosť platiť výživné na maloletého N. K. vo výške 80,- Eur, vždy mesačne vopred k rukám matky maloletého dieťaťa do 25.-teho toho-ktorého mesiaca, počnúc od XX. XX. XXXX do 30. 11. 2017 a následne mu uložil povinnosť platiť výživné na maloletého N. K. vo výške 50,- Eur, vždy mesačne vopred k rukám matky maloletého dieťaťa do 25.-teho toho-ktorého mesiaca, počnúc od 01. 12. 2017. Osobitným výrokom súd rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od XX. XX. XXXX do 30. 11. 2017 vo výške 2.841,28 Eur a uložil povinnosť otcovi maloletého uvedené splácať v splátkach po 50,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc od 01. 12. 2017. Ďalej výrokom súd uložil otcovi N. S. povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Lučenec súdny poplatok vo výške 66,- Eur v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a tiež povinnosť nahradiť Slovenskej republike trovy konania vo výške 171,91 Eur v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania bolo určenie otcovstva (s ktorým konaním je spojené i konanie o výkone rodičovských práv a povinností a o výžive). Nakoľko v danej veci nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením oboch rodičov dieťaťa, nastúpila tretia vyvrátiteľná domnienka otcovstva. Podľa tejto prislúcha súdu určiť otcovstvo na základe podaného návrhu, ak sa v konaní preukáže skutočnosť predpokladaná v § 94 ods. 2 Zákona o rodine. V danom prípade po splnení tejto podmienky bolo potvrdené otcovstvom aj znaleckým dokazovaním. V ďalšom súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 36 ods. 1, 2 Zákona o rodine a ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 Zákona o rodine. Uviedol, že keďže rodičia dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti, zveril maloleté dieťa matke, nakoľko zo správy z prešetrenia pomerov vyplýva, že má vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o maloleté dieťa, ktorú mu zabezpečuje od jeho narodenia. Z dôvodu, že otec si k maloletému dieťaťu dobrovoľne vyživovaciu povinnosť neplnil, je povinný zaplatiť mu výživné počnúc od jeho narodenia, t. j. od XX. XX. XXXX. Súd mal v konaní preukázané (výpoveďami otca a matky), že otec v čase narodenia dieťaťa až do októbra 2017 pracoval ako Q. v E., a teda dosahoval pravidelný príjem. Z uvedeného dôvodu súd určil povinnosť platiť otcovi výživné počnúc od narodenia dieťaťa až do 30. 11. 2017 vo výške 80,- Eur mesačne, pričom zročné výživné za obdobie od XX. XX. XXXX do 30. 11. 2017 vyčíslil sumou 2.841,28 Eur. Maloleté dieťa sa narodilo XX. XX. XXXX, čo znamená, že za mesiac M. XXXX mu vzniklo právo na výživné od otca za 16 dní. Pri stanovenom výživnom 80,- Eur mesačne je to 2,58 Eur na jeden deň. 2,58 Eur x 16 dní = 41,28 Eur, čo je celkové výživné za mesiac M. XXXX. Za rok 2015 je výživné vo výške 960,- Eur (12 x 80,- Eur), za rok 2016 je výživné rovnako vo výške 960,- Eur a za rok 2017 do 30. novembra 2017 je výživné vo výške 880,- Eur. Spolu zročné výživné je 2.841,28 Eur, ktoré povolil súd splácať otcovi v splátkach po 50,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc od 01. 12. 2017.

3. Od 01.12.2017 súd určil otcovi platiť výživné len vo výške 50,- Eur mesačne s prihliadnutím na to, že už nemá pravidelný mesačný príjem a je zaevidovaný na úrade práce, počnúc od 30. 10. 2017.

4. Ďalej súd odôvodnil uloženie povinnosti zaplata súdneho poplatku z návrhu v zmysle § 4 ods. 2 písm. h/ Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a tiež odôvodnil uloženie povinnosti zaplatiť trovy štátu vo výške 171,91 Eur otcovi maloletého. Uviedol, že v predmetnej veci nariadil znalecké dokazovanie za účelom určenia otcovstva. Znalec si vyúčtoval znalečné v celkovej výške 371,91 Eur, ktoré bolo kryté preddavkom zo strany otca vo výške 200,- Eur a suma 171,91 Eur bola uhradená znalcovi z rozpočtových prostriedkov súdu. Podľa § 259 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) súd uložil otcovi nahradiť trovy konania štátu v zmysle § 259 CSP v rozdiel, ktorý nebol krytý preddavkom (t.j.v sume 171, 91 eur).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Spresnil, že súhlasí s výrokom súdu prvej inštancie ohľadne určenia otcovstva voči maloletému dieťaťu N. K. a tento nenamieta. Odvolaním napáda rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou mu uložil povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa späťne odo dňa narodenia, a to aj v časti ohľadom výšky výživného jednak v sume po 80,- Eur mesačne od narodenia maloletého, tak aj v sume 50,- Eur mesačne odo dňa 01. 12. 2017, ako aj na splácanie zaostaleho výživného v celkovej sume 2.841,28 Eur v mesačných splátkach po sume 50,- Eur mesačne spolu s bežným výživným. Taktiež odvolanie smeruje proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti (výroku), ktorou mu súd uložil povinnosť nahradiť trovy znaleckého dokazovania v sume 171,91 Eur, nakoľko o jeho otcovstve svedčila skúška DNA, ktorú dal vyhotoviť na vlastné náklady on, ako otec maloletého dieťaťa, v priebehu konania a navrhovateľka s takýmto riešením súhlasila. Napriek tomu, že touto skúškou DNA bolo jeho otcovstvo preukázané a on to akceptoval, navrhovateľka sa domáhala znaleckého dokazovania a takto spôsobila nehospodárne trovy znaleckého dokazovania. Podanie odvolania zdôvodnil odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. e/, f/, g/ a h/ CSP. Ako podstatnú skutočnosť uvádza, že jeho súčasný príjem je v podstate nulový, nakoľko je bez práce, a pokiaľ sa týka jeho predchádzajúcej práce v E., poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie zo dňa 11. 12. 2017, adresovanom súdu prvej inštancie, o tom, že zamestnávateľ mu odmietol dať akýkoľvek doklad jednak o skončení pracovného pomeru a jednak aj o príjme. Nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý bral do úvahy výlučne potreby dieťaťa a vôbec nebral do úvahy argumenty otca. Zdôraznil a poukázal na to, že výživné v sume 80,- Eur mesačne bolo určené počnúc dňom narodenia maloletého dieťaťa, čo je v rozpore s ustanovením § 77 Zákona o rodine, z ktorého jednoznačne vyplýva, že výživné na maloleté dieťa možno priznať len odo dňa podania návrhu na začatie konania, čo je v

danom prípade deň 23. 02. 2017, pokiaľ na iné rozhodnutie nie sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa. Navrhovateľka, matka maloletého dieťaťa, si mohla svoje právo na určenie otcovstva na súde uplatniť skôr a v jej prípade neexistovali nijaké prekážky hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by tak urobiť nemohla. To, že tak neurobila, nikoho neopravňuje uložiť jemu povinnosť späťne na zaplatenie výživného na takýto dlhý časový úsek. Rovnako namietol aj výšku bežného výživného v sume po 50,- Eur mesačne, ktorá vzhľadom na jeho súčasné osobné, majetkové a zárobkové pomery, ako aj vzhľadom na ďalšiu vyživovacu povinnosť voči inému maloletému dieťaťu je neprimerane vysoká. Toho času je otec maloletého bez práce a primerané výživné by podľa jeho názoru malo byť výživne určené minimálnou zákonom stanovenou výškou výživného. Považuje za nesprávne, aby bola životná úroveň plnoletého dieťaťa vyššia, než je životná úroveň rodiča plnoletého dieťaťa, čo sa v jeho prípade napadnutým rozsudkom stalo. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a aby vo veci rozhodol sám v súlade s odvolaním, prípadne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie tiež matka maloletého, pričom podanie odvolania zdôvodnila tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Spresnila, že odvolanie podáva proti výroku o povinnosti platiť výživné na maloletého N. K. vo výške 80,- Eur mesačne vopred k rukám matky, počnúc od XX. XX. XXXX do 30. 11. 2017 (výrok III.), taktiež proti výroku o povinnosti platiť výživné na maloletého N. K. vo výške 50,- Eur mesačne vopred, počnúc od 01. 12. 2017 (výrok IV.) a proti výroku, že zročné výživné za obdobie od XX. XX. XXXX do 30. 11. 2017 vo výške 2.841,28 Eur je otec povinný splácať v splátkach po 50,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc od 01. 12. 2017, pretože súdom určené výživné je nízke. Matka maloletého poukázala na skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa pracoval v čase narodenia dieťaťa až do októbra 2017 ako Q. v E. a mal pravidelný príjem cca 2000,- Eur mesačne. Od 02. 11. 2017 otec pracuje u zamestnávateľa - spoločnosti K. s.r.o., so sídlom C., Z. XX. Matka je preto toho názoru, že otec mal predložiť potvrdenie o príjme, ktorý dosahoval ako Q. v E. v čase narodenia dieťaťa až do októbra 2017, pretože súdom určené výživné za obdobie od XX. XX. XXXX do 30. 11. 2017 vo výške 80,- Eur je nízke. Rovnako nízke je i výživné určené sumou 50,- Eur vzhľadom na skutočnosť, že otec maloletého začal od 02. 11. 2017 pracovať. Žiadala, aby otec predložil doklady o príjme od XX. XX. XXXX a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

7. K odvolaniu žalobkyne (matky maloletého) sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril otec maloletého dieťaťa, ktorý uviedol, že trvá na všetkých skutočnostiach uvedených v ním podanom odvolaní zo dňa 21. 12. 2017 a opätovne uviedol všetky okolnosti uvádzané zhodne v ním podanom odvolaní. Opäť navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. K odvolaniu otca sa dňa 22. 01. 2018 vyjadrila prostredníctvom svojej právnej zástupkyne matka maloletého dieťaťa, pričom poukázala na skutočnosť (opätovne), že otec maloletého pracoval v čase narodenia dieťaťa až do októbra 2017 ako Q. v E. a mal pravidelný príjem cca 2.000,- Eur mesačne a podľa lustrácie Sociálnej poisťovne súd zistil, že od 02. 11. 2017 otec pracuje u zamestnávateľa v spoločnosti K. s.r.o., so sídlom C., hoci v odvolaní uvádza, že je bez práce. Maloletý je od narodenia v starostlivosti matky, ktorá sa o dieťa príkladne stará a jej jediným príjmom je rodičovský príspevok a rodinné prídavky, pričom má značné mesačné náklady. Poukázala na to, že pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Poukázala na ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine a uviedla, že súd prvej inštancie vyhodnotil, že v danom prípade sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je potrebné nárok na výživné priznať späťne, a preto v súdnej veci priznal nárok na výživné od XX. XX. XXXX. Zhodne ako v podanom odvolaní navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň uplatnila trovy právneho zastúpenia v rámci odvolacieho konania.

9. K vyjadreniu matky maloletého dieťaťa sa otec maloletého nevyjadril.

10. Kolízny opatrovník maloletého sa k podaným odvolaniam nevyjadril

11. V dôsledku odvolania otca maloletého dieťaťa, ako aj matky maloletého dieťaťa, krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v

mediach daných ustanovením § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Odvolací súd uvádza, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí, ako aj s jeho dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v plnom rozsahu poukazuje. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k názoru, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne a zohľadnil pri posudzovaní nároku na určenie výživného schopnosti a možnosti oboch rodičov maloletého dieťaťa, ako aj najlepšie záujem a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa.

16. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že právo dieťaťa na výživu voči rodičom vzniká narodením a plnenie vyživovacej povinnosti trvá, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodičov sa pri rozhodovaní posudzuje vždy samostatne za každého z nich. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, pričom vyživovacia povinnosť má ale niekoľko foriem. Môže byť plnené osobnou starostlivosťou, alebo tiež starostlivosťou o domácnosť a druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení, napríklad bývania alebo stravovania. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného prostriedku na úhradu potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení, ako je bývanie, strava, nákup, ošatenie, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a podobne a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Základnou zásadou pre stanovenie výšky výživného u povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia, než životná úroveň druhého rodiča, možno zaviazat' povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázateľných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom sa vychádza z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovania bytových potrieb dieťaťa. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosiahne v čase vyhlásenia rozhodnutia. Tento však treba modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú reálne dosahovaný zárobok o subjektívnymi vlastnosťami podmienené možnosti, ako sú fyzická zdatnosť, vzdelanie, zdravotný stav, pracovné ponuky a podobne. Pre posúdenie možnosti a schopnosti povinného rodiča nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové možnosti dané jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí, pracovných skúseností a podobne. Ak súd zistí, že rodič zmenil doterajšie zamestnanie za menej výhodné, musí skúmať, či sa tak stalo z dôležitého dôvodu a ak to tak nie je, bude vychádzať z jeho príjmu pred zmenou zamestnania. Ak stratil zamestnanie úplne, bude skúmať, z akého dôvodu sa tak stalo, či dostal odstupné a v akej výške.

17. Na strane druhej, základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Výška mesačných nákladov na dieťa predstavuje vyčíslenie pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná. Náklady predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb, pričom medzi základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogeria, zdravotná starostlivosť, prípadne školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky.

18. V prejednáwanej veci bolo na základe vykonaného dokazovania určené otcovstvo N. S. smerom k maloletému N. K., pričom zároveň maloletý N. K. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a bolo

rozhodnuté o určení výživného v sume 80,- Eur mesačne za obdobie od XX. XX. XXXX do 30. 11. 2017 (obdobie, kedy otec maloletého pracoval v E. ako Q.) a tiež bolo rozhodnuté o bežnom výživnom vo výške 50,- Eur, počnúc od 01. 12. 2017. Výška výživného určená takýmto spôsobom súdu prvej inštancie je namietaná v podanom odvolaní otca maloletého, ako i v odvolaní matky maloletého dieťaťa, pričom otcovi sa obe určené sumy javia ako neprimerane vysoké a nezodpovedajúce jeho reálnym možnostiam a schopnostiam, na strane druhej, matka maloletého dieťaťa namieta uvedené sumy ako neprimerane nízke. Predovšetkým je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal všetko úsilie na to, aby náležite zistil skutočný stav veci ohľadom možností a príjmov otca maloletého dieťaťa za obdobie, kedy sa maloletý narodil, až do momentu rozhodnutia súdom prvej inštancie. Tento na základe oznámení zo strany otca maloletého dieťaťa, ako i na základe iných bezúspešných pokusov mohol len konštatovať z dôvodu nespolupráce zamestnávateľa otca maloletého dieťaťa v E., že otec maloletého v čase od XX. XX. XXXX (moment rozhodujúci z dôvodu narodenia maloletého) pracoval ako Q. v E., a teda dosahoval určitý pravidelný príjem. Jeho výšku od zamestnávateľa otca maloletého zistenú a ustálenú nemal, otec maloletého dieťaťa sa k uvedenému nevedel resp. nechcel, vyjadriť. Jediným tvrdením ohľadom výšky príjmu otca maloletého bolo tvrdenie matky maloletého dieťaťa, ktorá po istý čas s otcom maloletého dieťaťa v spoločnej domácnosti v E. i skutočne žila a táto výšku príjmu otca v uvedenom období pracovnej činnosti v E. stanovila sumou cca 2.000,- Eur mesačne. Túto otec maloletého nijakým spôsobom nerozporoval, ale ani nepotvrdil. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť je možné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že za dané obdobie príjem otca maloletého bol, jeho výška bola určená len odhadom, pričom sa môže zakladať na vlastnej skutočnej vedomosti matky maloletého zo vzájomného spolužitia so žalovaným, pričom táto výška rozporovaná nebola. Hoci otec maloletého dieťaťa v podanom odvolaní namietal, že výživné určené vo výške 80,- Eur mesačne je neprimerane vysoké, sám sa ani v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní k výške príjmu nevyjadril, a to ani na konkrétnu výzvu odvolacieho súdu adresovanú právnej zástupkyňi otca maloletého dieťaťa. Napriek skutočnosti, že odvolací súd poukázal na to, že je oboznámený s postojom zamestnávateľa žalovaného, resp. otca maloletého dieťaťa a odvolací súd požadoval od otca maloletého vlastné subjektívne vyjadrenie k výške dosahovaného príjmu počas obdobia, kedy tento pracoval v E., na takúto výzvu otec maloletého len opakovane poukázal na už oboznámený postoj zamestnávateľa v E. a sám sa k výške príjmu napriek výzve nevyjadril. V dôsledku uvedených okolností odvolací súd dospel k záveru, že otec maloletého nijakým spôsobom nepreukázal, že príjem, ktorý dosahoval počas obdobia, keď bol zamestnaný v E., je nižší, a teda nepreukázal akýkoľvek dôvod na to, aby výživné bolo určené v inej, nižšej výške, než ako to urobil súd prvej inštancie. Zároveň však, pokiaľ nebola spoľahlivo preukázaná skutočná výška príjmu a výška príjmu v sume 2.000,- Eur je „len“ tvrdená matkou maloletého dieťaťa, odvolací súd nevidel dôvod a podklad ani pre rozhodnutie o zvýšení výšky výživného za obdobie, kedy bol otec maloletého aktívne pracovne činný v E.. Z uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení výživného za obdobie od XX. XX. XXXX do 30. 11. 2017 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. I odvolací súd v danom prípade vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa pre spätné priznanie nároku na výživné pre maloleté dieťa, keď neprítomnosť otca maloletého z dôvodu výkonu práce v zahraničí sťažovala matke jednak komunikáciu s ním a tiež možnosť včasne žiadať úpravu rodičovských práv, keď táto samotná sa stará ešte o dvojčatá A. a K. K.. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že matke maloletého dieťaťa vznikali reálne náklady na starostlivosť, výživu a opateru maloletého a tieto znášala sama i napriek tej skutočnosti, že rovnakú povinnosť vyživovať svoje dieťa má i otec. Pokiaľ sa odvolací súd stotožnil s výškou výživného za obdobie od XX. XX. XXXX do 30. 11. 2017 vo výške 80,- eur mesačne, správne bola určená (matematickým výpočtom) i celková suma zameškaného výživného vynásobením počtov mesiacov za ktoré vyživovacia povinnosť trvala v uvedenej výške a za správne považuje odvolací súd i povolenie splátok vo výške 50,- eur mesačne súdom prvej inštancie, nakoľko s prihliadnutím na výšku bežného výživného, tak suma, ktorou bude otec reálne prispievať mesačne na maloletého je vo výške 100,- eur (do momentu splatenia celého zameškaného výživného), pričom táto nie je neprimeraná vzhľadom na možnosti a schopnosti otca maloletého dieťaťa.

19. Odvolací súd následne preskúmaval rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výšky bežného výživného určené sumou 50,- Eur mesačne. K tejto okolnosti otec maloletého dieťaťa tvrdil, že takáto výška je neprimerane vysoká, nakoľko toho času je nezamestnaný, a teda nedosahuje žiadny príjem. Súdom prvej inštancie pred rozhodnutím vo veci samej vykonal lustráciu v registri Sociálnej poisťovne a zistil, že od 02. 11. 2017 je otec maloletého zamestnaný v spoločnosti K. s.r.o., so sídlom C., Z. XX. V protiklade k uvádzanej zistenej okolnosti súdom prvej inštancie otec maloletého v odvolaní tvrdil, že je nezamestnaný. Preto odvolací súd pred rozhodnutím učinil dopyt na spoločnosť K. s.r.o. a uvedenú

spoločnosť vyzval na oznámenie skutočnosti, či je otec maloletého zamestnancom tejto spoločnosti a aký dosahoval, resp. dosahuje príjem. Uvedená spoločnosť odvolaciemu súdu oznámila, že N. S. bol zamestnancom ich spoločnosti v čase od 02. 11. 2017 do 31. 01. 2018. Pracovný pomer bol ukončený z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny z dôvodu neospravedlnených absencií v dňoch 22. 01. 2018 až 31. 01. 2018. Hrubý mesačný príjem zamestnanca v roku 2017 bol 435,- Eur a v roku 2018 vo výške 480,- Eur. Odvolací súd na základe na základe oznámenia konštatuje, že v danom prípade je dôležité zistenie, že otec maloletého stratil zamestnanie úplne (tak ako uvádza v podanom odvolaní), ale relevantné je i zistenie, že zavinenie dôvodu straty zamestnania je práve na strane otca maloletého dieťaťa, ktorý hrubo porušil pracovnú disciplínu neospravedlnenými absenciami. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že nie je dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti pod sumu 50,- Eur, tak ako to určil súd prvej inštancie, pričom v podanom odvolaní otec maloletého navrhoval určiť výživné v minimálnom rozsahu. Strata zamestnania z uvedeného dôvodu na strane otca maloletého dieťaťa je zavinená výlučne konaním otca maloletého dieťaťa, a preto odvolací súd vychádzal z jeho príjmu pred stratou zamestnania, t. j. deklarovaný príjem vo výške 435,- Eur mesačne za rok 2017 a 480,- Eur za rok 2018. Vzhľadom na uvedenú výšku príjmu a vzhľadom na ešte ďalšiu existujúcu vyživovaciu povinnosť otca maloletého dieťaťa, odvolací súd ustálil, že výživné vo výške 50,- Eur je primerané, a to i s ohľadom na útlý vek maloletého dieťaťa, kedy je ešte odôvodnený predpoklad, že výška výživného bude do budúcnosti narastať v závislosti so zvyšujúcimi sa potrebami maloletého dieťaťa. I napriek zistenej skutočnosti, že otec maloletého dieťaťa je v čase rozhodovania odvolacieho súdu bez príjmu, odvolací súd vychádzal (ako už vyššie uviedol) i z dôvodov ukončenia pracovného pomeru a taktiež i z možností, schopností otca maloletého dieťaťa, ktorý je vo veku XX rokov, nemá žiadne zdravotné obmedzenia, a teda je v jeho možnostiach a schopnostiach nájsť si prácu s primeraným príjmom na to, aby dokázal zabezpečiť na výžive náležite svoje maloleté deti, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že odvolacia námietka otca maloletého obsiahnutá v odvolaní, ktorou uviedol, že takýmto spôsobom životná úroveň plnoletého dieťaťa bude výrazne prevyšovať životnú úroveň jeho, ako rodiča, odvolací súd na túto neprihliadol, pretože N. K., o ktorého výživné sa v prejednávanej veci jedná, je osobou maloletou, dieťaťom vo veku R. roka, a preto odvolacia námietka otca maloletého nemá logické opodstatnenie. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru o správnosti výšky bežného výživného v sume 50,- Eur tak, ako určil súd prvej inštancie, a preto rozsudok súdu prvej inštancie i v tejto časti potvrdil ako vecne správny.

20. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky otca maloletého dieťaťa ohľadom jemu uloženej povinnosti náhrady trov konania štátu vo výške 171, 91,- Eur, spočívajúcej v zaplatených trovách znaleckého dokazovania, tu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že znalecké dokazovanie, t. j. otázka určenia otcovstva, bola riešená pre ustálenie rozhodujúcej otázky, ktorá je v záujme maloletého dieťaťa, pričom táto bola sporná (sporné otcovstvo) predovšetkým vzhľadom na spochybňujúci postoj otca po narodení maloletého dieťaťa, ktorého otcovstvo bolo neskôr na základe znaleckého dokazovania potvrdené. Pokiaľ otec maloletého poukazuje na tú okolnosť, že skúšku DNA nechal urobiť na vlastné náklady, a to bez potreby nariadenia znaleckého dokazovania, tu odvolací súd poukazuje, že výsledok takejto skúšky hodnoverný nie je (a preto bolo takéto vykonanie i namietané matkou) i vzhľadom na postup otca maloletého dieťaťa, keď odobraté vzorky biologického materiálu ponechal v rozpore s usmernením advokátky v otvorenej obálke a následne s touto manipuloval a neuzavretú odniesol na prepravu na poštu už bez prítomnosti matky maloletého dieťaťa, v dôsledku čoho logicky je daný predpoklad možnej pochybnosti o hodnovernosti odobratých biologických vzoriek a teda je odôvodnená i pochybnosť o celkovom závere takto vykonaného skúmania (určenia otcovstva). Z uvedeného dôvodu je dôvodné i spravodlivé uložiť povinnosť náhrady trov znaleckého dokazovania ako trov štátu práve otcovi maloletého dieťaťa, ktorého otcovstvo bolo takýmto znaleckým dokazovaním určené. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny i v tejto časti.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko odvolací súd v danej veci nezhliadol potrebu aplikácie ust. § 53 a § 55 CMP.

22. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).